

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ISBN: 978-960-578-084-5

Η μετα-γνώση μέσα από την ψηφιακή εκπαίδευση

Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου

Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου, PhD

cconstantinoss@gmail.com

Περίληψη

Η εκπαιδευτική αξία της πληροφορικής στην εκπαίδευση είναι γνωστή τις τελευταίες δεκαετίες. Παρόλα αυτά τη "μερίδα του λέοντος" καταλαμβάνει η διδασκαλία γνώσης και όχι αυτή της μετα-γνώσης. Η μετα-γνώση, ή η "γνώση της γνώσης" αποτελείται από τη γνώση των δομών της γνώσης, κριτηρίων αξιολόγησης γνώσεων, γνώσεις για το τί και πώς γνωρίζουν άλλοι, τρόπους αξιοποίησης της γνώσης. Η διδασκαλία της μεταγνώσης στις μέρες μας είναι υψίστης σημασίας για δύο κυρίως λόγους. Πρώτον, η γνώση και η πληροφορία που έχει σωρευθεί είναι τόσο μεγάλη και αχανής αλλά ταυτόχρονα και τόσο εύκολα προσβάσιμη, που αποκτά πολύ πιο σημαντικό ρόλο η διδασκαλία του πώς μπορούμε επιτυχώς να τη διαχειριστούμε μέσω κατάλληλων διαδικασιών και η εύρεση κατάλληλων κριτηρίων επιλογής, παρά η διδασκαλία της ίδιας της γνώσης. Δεύτερον, οι ομάδες που έχουν αναπτύξει ακριβώς αυτή τη μετα-γνώση αποκτούν "διαδραστική μνήμη", δηλαδή ένα συλλογικό μνημονικό σύστημα ανώτερο από αυτό που έχει κάθε μέλος της ομάδας από μόνο του.

Ψηφιακή διακοσμητικότητα στην Εκπαίδευση

Δήμητρα Μερμίγκη

Υποψήφια Δρ. Αρχιτεκτονικής, archdmer@yahoo.com

Περίληψη

Η έννοια της "διακοσμητικότητας" (ornamentality) εισήχθη τον 19ο αιώνα και αφορά την αισθητική αξία της διακόσμησης. Με λίγα λόγια είναι η χρήση αντικειμένων λόγω της ομορφιάς τους και όχι λόγω της χρησιμότητάς τους. Γενικότερα, η έννοια της διακοσμητικότητας στην εκπαίδευση, και κατ' επέκτασιν και στην εκπαίδευση μέσω ψηφιακών μέσων, έχει αρκετές προεκτάσεις οι οποίες σχετίζονται με την κάπως ασυνήθιστη (ή ελάχιστα συζητημένη) έννοια του μη-σοβαρού στην εκπαίδευση. Η διακοσμητικότητα απαιτεί το "μη-σοβαρό" να καθίσταται όχι απλώς παρεμπίπτον στοιχείο της εκπαιδευτικής διαδικασίας αλλά εγγενές. Με πολύ απλούς όρους, η σοβαρότητα αφορά στα λόγια των καθηγητών που ίσως ακόμα αντηχούν στα αυτιά μας "κάτσε ήσυχη, μην παίζεις την ώρα του μαθήματος!". Όμως η εκπαίδευση θα πρέπει να αποκτήσει και αυτόν τον χαρακτήρα του ελεύθερου παιχνιδιού. Η έννοια της διακοσμητικότητας μας προτείνει αυτή η παιγνιώδης προσέγγιση να μην εξαντλείται ίσως σε εκπαιδευτικά παιχνίδια, αλλά όλα τα στοιχεία που έχει να χειριστεί ο μαθητής (την επιφάνεια εργασίας, τα γραφικά, τα εικονίδια κτλ.) τα διακοσμητικά δηλαδή στοιχεία που αντιμετωπίζονται ως προκαθορισμένα στοιχεία του εργασιακού χώρου (με την όποια αισθητική αξία), να αποτελούν και τα ίδια μέρος του παιχνιδιού μέσω της κατά βούληση διαμόρφωσης της αισθητικής τους αξίας.